

TUESDAY, AUGUST 30, 1814.

BATAVIA.

The Honorable Company's ship *Scaleby Castle*, having arrived at Anjer, we have the pleasure to lay before our Readers some official documents relative to the late events in France, in the Dutch as well as the English Language, received by this opportunity from the Cape of Good Hope, and which will be found very interesting, although the facts which they detail are already before the Public.

The *Scaleby Castle* sailed from England in December last, and left the Cape on the 25th ultimo.—The undermentioned Passengers for Java have arrived in this vessel from the latter place:

Mrs. Fichat,
Mrs. Fain,
Mr. and Mrs. Keyser,
Mr. Juer.

CAPE TOWN GAZETTE,
JULY 16, 1814.

LONDON GAZETTE EXTRA-ORDINARY.

FOREIGN OFFICE, April 9, 1814.

A dispatch, of which the following is a copy has been received from Lieutenant General Sir Charles Stewart, addressed to Viscount Castlereagh.

Paris, April 1, 1814.

MY LORD,—I have the honour to annex herewith a copy of the Capitulation of the City of Paris. I feel it impossible to convey to your Lordship an accurate idea, or a just description of the scene that presented itself yesterday in this capital, when his Imperial Majesty the Emperor of Russia, the King of Prussia, and Prince Schwartzberg made their entry at the head of the Allied troops. The enthusiasm and exultation that was exhibited must have very far exceeded what the most sanguine and devoted friend of the ancient dynasty of France could have pictured to his own mind, and those who are less personally interested, but equally ardent in that cause, could no longer hesitate in pronouncing, that the restoration of the legitimate King, the downfall of Bonaparte, and the desire of peace has become the first & dearest wish of the Parisians, who have, by the events of the last two days, been emancipated from a system of terror and despotism impossible to describe, while they have been kept in ignorance, by the arts of falsehood and deceit, incredible for an enlightened people, and incomprehensible to the reflecting part of mankind.

The cavalry, under his Imperial Highness the Grand Arch-Duke Constantine and the guards of all the different Allied forces were formed in columns early in the morning on the road from Bondy to Paris. The Emperor of Russia with all his staff, his Generals and their suites present, proceeded to Pantin, where the King of Prussia joined him with a similar cortege; these Sovereigns, surrounded by all the Princes in the army, together with the Prince Field Marshal, and the Austrian Etat-Major, passed through the Fauxbourg St. Martin, and entered the barrier of Paris about eleven o'clock, the cossacks of the guard forming the advance of the march. Already was the crowd so enormous, as well as the acclamations so great, that it was difficult to move forward, but before the Monarchs reached the Porte de St. Martin, to turn on the Boulevard, there was a moral impossibility of proceeding, all Paris seemed to be assembled and concentrated in one spot; one animus, or spring evidently directed all their movements, they thronged in such masses round the Emperor and the King, that with all their condescending familiarity, extending their hands on all sides, it was in vain to attempt to satisfy the populace. They were positively caught up amidst the cries of "Vive le Empereur Alexandre," "Vive le Roi de Prusse," "Vive nos Libérateurs," nor did the air alone resound with these peals, for with louder acclamations, if possible, they were mingled with those of "Vive le Roi," "Vive Louis XVIII." "Vive les Bourbons," "a bas

le Tyran." The white cockade appeared very generally; many of the national guards, whom I saw, wore them. The clamorous applause of the multitude, was seconded by a similar demonstration from all the houses along the line to the Champ Elisees, and handkerchiefs, as well as the fair hands that waved them, seemed in continued requisition. In short, my Lord, to have an idea of such a manifestation of electric feeling as Paris displayed, it must have been witnessed, my humble description cannot make you conceive it. The Sovereigns halted in the Champ Elisees, where the troops defiled before them in the most admirable order, and the Headquarters were established at Paris.

I have the honor to annex the Declaration of the Emperor Alexander. Bonaparte, it now appears, moved his army from Troyes by Sens, towards Fontainebleau, where I suppose the debris of Marshals Mortier and Marmon's corps will join him. He arrived at Fontainebleau, the day before yesterday, and would have been in Paris had it not been in possession of the Allies; on hearing what had occurred, he retired to Corbeil, and from thence has probably collected his army in the neighbourhood of Fontainebleau, which cannot amount to more than 40 or 50,000 men. That he may make a desperate attempt, I think probable, if his army stands by him, which will be questionable, if the Senate and Nation pronounces itself. The Allied Armies march to-morrow (with the exception of the Guards and Reserves, who remain here) towards Fontainebleau, and will take up a position, or be regulated by the movements of Bonaparte.

I have the honor, &c.

(Signed) CHARLES STEWART,
Lieutenant-General.

LONDON.

Saturday Evening, April 9, 1814.

COUNTERREVOLUTION IN FRANCE! Bonaparte dethroned!

Bonaparte has ceased to reign!—He and his Family are totally excluded from the Throne of France. The 2d of April 1814, will be forever memorable in the annals of Europe. On that day the French Senate decreed the Tyrant's deposition, and absolved all persons from the Oath of fidelity to him as Sovereign.

The following Official Document was issued yesterday afternoon:

OFFICIAL BULLETIN.

Foreign Office, April 8, 1814.

Moniteurs of the 1st and 3d instant are arrived. By desire of the Emperor of Russia, the Senate had assembled, and had chosen a Committee of Five, to constitute a Provisionary Government. The members are Talleyrand, Bourboville, Dalberg, Jancour and Montesquieu. The Senate in a second sitting declared, that the dynasty of Buonaparte was at an end; that the French were delivered from their Oath of Allegiance to him, and an address to the same purport is made to the Armies. They then declare, that the Senate and Legislative Bodies shall form fundamental parts of the new Constitution, under such modifications as might be proper.

That property shall be preserved, as well as the Public Debt and Public Pensions—that the Press shall be free, subject to regulations—an amnesty for conduct and opinions—that there shall be complete Religious Freedom—a Constitution is to be presented upon these bases.

Nothing appeared determined as to the Bourbons; but a minor Paper of the 4th states, that the general sentiment of Paris is in favour of the Bourbons, and the white Cockade was generally displayed.

The utmost tranquillity exists in Paris; the barriers are all open. Versailles, and the towns in the neighbourhood, have declared in unison with Paris.

Nothing is mentioned as to Buonaparte or his Army.

LONDON GAZETTE, Extraordinary.

Foreign Office, 9th April 1814.

Dispatches have been this day received from Lord Cathcart, announcing the abdication of the Crown of France and Italy by Napoleon Bonaparte, in terms of which the following is a translation:

"The Allied Powers having proclaimed, that the Emperor Napoleon was the only obstacle to the re-establishment of the Peace of Europe, the Emperor Napoleon, faithful to his oath, declares, that he renounces, for himself and his heirs, the Thrones of France and Italy; and that there is no personal sacrifice, even that of life, which he is not ready to make to the interest of France."

Done at the palace of Fontainebleau, April, 1814.

Foreign Office, 9th April.

Colonel Lowe arrived this night at the Foreign Office, with dispatches from Lord Viscount Burghersh, of which the following are copies.

Paris, 7th April.

MY LORD,

The great events which have of late occurred in this capital, will be best detailed to you by His Majesty's Ministers assembled at this place.

The corps of Marshal Marmont, amounting to 12,000 men, passed in the night of the 4th within the lines occupied by the allied troops. This corps has taken its cantonments near Versailles.—Marshals Ney and Macdonald, accompanied by General Caulincourt, arrived at the same time, as bearers of Buonaparte's proposal to submit to the decision of the Senate and the People of France, and to abdicate in favour of his son. This proposition not having been agreed to, he has now surrendered himself to the wishes of the French nation. All have obeyed the call of the Provisional Government. Buonaparte stands alone and unprotected in a country where, but a few days past, he disposed, at pleasure, of the lives of its inhabitants.

In this concluding scene of the most memorable era which history records, it is impossible, my Lord, I should resist a feeling of public duty, prompted also by a scene of gratitude and affection, in calling your attention to the able and distinguished manner in which Prince Schwartzberg has conducted the operations of this campaign. Exclusively of the talent which he has marked when in the field of battle, to the successes which have ever attended his career, the world will still look with almost increased admiration to the conduct he has pursued since his entry into Paris.—Where conciliation, where every kind feeling of the heart was required to change a system of carnage and desolation to the protection of a people, but of late a most bitter enemy, the character of Prince Schwartzberg secured to him success.—More security, more order, never reigned in this capital. Peace and tranquillity, the happy omens, may we hope, of the future regenerated state of Europe, exist here amidst the troops of every nation, in spite of feelings lately of so great hostility.

From his great and exalted situation, from the virtues which adorn his character, the Emperor of Russia has been best able to appreciate the merits of Prince Schwartzberg. In token of the esteem he bears him, and in estimation of his great services, he has decorated him with the grand Order of St. Andrew, and has presented it in diamonds.

I have the honor to be, &c.

(Signed) BURGHESH,
Lieut.-Col. 63d Regt.

The Right Honorable
the Viscount Castlereagh, &c.

ADDRESS OF THE PROVISIONAL GOVERNMENT TO THE PEOPLE.

Paris, 6th April.

PEOPLE OF FRANCE!

When you came out of a state of civil discord, you chose for your Chief, a man who appeared upon the stage of the universe, with the character of grandeur. You placed in him all your hopes—those hopes were vain. Upon the ruins of Anarchy, he built only Despotism. He ought at least from gratitude, to have become French with you. He never was. He never ceased to undertake, without motive and object, unjust Wars, like an Adventurer who would become famous. In a few years, he has devoured your Wealth and your Population. Every family is in mourning: all France is in tears.—He is deaf to our miseries.—Even yet, perhaps, he dreams of gigantic designs, though unheard of reverses punish so signally the price and abuse of Victory. He never knew how to reign, either in the National

interest, nor even in the interest of his own despotism. He has destroyed all that he ought to create, and recreated all that he ought to destroy! He relied only upon force; force now overwhelms him—just reward of senseless Ambition! At length this unexampled Tyranny has ceased. The Allied Powers have entered the capital of France. Napoleon governed us like a King of Barbarians; Alexander, and his magnanimous Allies, speak only of the language of honor, justice and humanity. They have just reconciled Europe to a brave and unhappy people.

People of France!—The Senate has declared that Napoleon has forfeited the Throne. The Country is no longer with him. Another order of things can alone save it. We have known the excesses of popular licentiousness and absolute powers let us restore the real Monarchy, in limiting, by wise laws, the different powers that compose it. Let exhausted agriculture re-flourish under a paternal Throne; let Commerce, bound in fetters, resume her freedom; let our youth be no more cut off by arms, before they have the strength to bear them: let the order of Nature be no longer interrupted, and let the old men hope to die before their children!—Men of France; Let us rally; past calamities are finished, and Peace will put an end to the subversion of Europe. The August Allies have given their word—France will rest from her long agitation; and better enlightened by the double roof of Anarchy and Despotism, will find happiness in the return of a tutelary Government.

The new Constitution of France having been presented to the Senate, and read twice, on the 5th instant, it was unanimously adopted; and the Imperial Court adopted the following Decree for the recall of LOUIS XVIII.

"The Court feeling all the value of the effects which have at length delivered France from a Tyrannical yoke; penetrated with respect and admiration for the August Sovereigns who are the models of disinterestedness and magnanimity; expressing also their profound love for the noble race of Kings who, for eight Centuries, have constituted the happiness of France, and who alone can bring back peace, order, and justice, in a country to which the secret wishes of all have never ceased to invoke the lawful Sovereigns;—Decree, that they adhere unanimously to the Decree of dethronement of Bonaparte and his family, pronounced by a Decree of the Senate of the 3d instant, and that, faithful to the fundamental Laws of the Kingdom, they desire, with all their heart, the return of the Head of the House of Bourbon to the Hereditary Throne of Louis.—LOUIS STANISLAUS XAVIER is restored to the wishes of the French, by a Constitutional Charter, equally advantageous to the People and the Royal Family destined to govern them.

LONDON, APRIL 19.

The first Mail from Paris direct arrived this morning, bringing Paris papers to the 17th. The Provisional Government is dissolved, and by a Decree of the Senate, the Government of the Kingdom has been conferred upon Monsieur, until the arrival of Louis XVIII. All the prisoners of war in France have been ordered to be released without delay.

The next important Document is the Decree of Deposition, which was founded on the following reasons, alledged by the Senate, for putting an end to the Imperial dignity, not only in the person, but in the family of the Usurper.—1. Levying Taxes without sanction of the Law.—2. Disputing the authority and suppressing the Acts of the Legislative Body, and altering those of the Senate.—3. Declaring War, without previous discussion by the proper authorities.—4. Issuing unconstitutional decrees, especially those of the 5th March, imposing the penalty of death on persons who wore the Croix de St. Louis, and those respecting Prisoners of State.—5. Confounding all subordinate authority in Ministers, Judges, and other Functionaries.—6. Enslaving the Press, and rendering it an Engine of Tyranny.—7. Refusing to treat for Peace, on equitable terms.—8. Wasting the national resources, in men and money.—9. Abandoning his wounded Soldiers.—10. Causing the ruin and depopulation of Towns by pestilence and famine.

London, 26th April.

Paris Papers of the 22d instant announce the cessation of hostilities in the South of France; Soult, Suchet, and Augereau, have, after a conference with Lord Wellington, given in their adhesion, and set out for Bourdeaux to offer their homage to the Duke d' Angouleme.—The news of the restoration of the Bourbons did not reach Toulouse till the 12th, two days after the great battle under its walls. Upon receiving it, Soult expressed himself in terms of the greatest indignation against the persons who had prevented its arrival. The day was fatal to many thousands.

The Marriage of the Princess Charlotte to the Hereditary Prince of Orange, will be celebrated in July.

By the arrival of a Dutch Schuyt on Sunday at Harwich, we have received the gratifying intelligence, that Verhuel, who had so obstinately adhered to the interests of Bonaparte, has offered to surrender the Fleet, and the Island of the Texel, to the Dutch Government.

Buitengewone Londonsche Courant.

Bureau van Buitenlandsche Zaken, den 9 April 1814.

Een Depêche, waarvan het volgende een afschrift is, is ontvangen geworden van Luit. Gen. Sir Charles Stewart, geaddresserd aan den Burggraaf Castlereagh.

Parys den 1 April 1814.

MY LORD!—Hier nevens heb ik de eer U een copy van de Capitulatie van de Stad Parys over te zenden.—Het is my onmogelyk U een juist denkbeeld van het toneel te kunnen geven, welk zich gisteren alhier in de Hoofdstad vertoonde, by gelegendheid dat Zyue Keizerlyke Majesteit de Keizer van Rusland, de Koning van Pruisen, en de Prins van Schwartzenberg, aan het hoofd van de geallieerde troupen, hunne intrede deden.—De algemene vreugde en geestdrift, die men er aan den dag legde, overtrof verre dat gene, wat de vurigste en getrouwste vriend van de oude dynastie van Frankryk zich kon voorstellen; en die welke minder door personeel belang, echter niet minder vurig aan de goede zaak verknogt waren, konden zich niet onthouden uit te roepen, dat het herstel van den wettigen Koning, de val van Bonaparte, en het verlangen naar de Vrede, de eerste en vurigste wenschen der Parysenaars waren, die door de gebeurtenissen der beide laatste dagen van een alles overtreffend systema van schrik en dwinglandy bevryd, wyl zy door een aaneenschakeling van gekunstelde veinzeryen en bedrog, op een voor eene verligte Natie ongehoofbare, en voor het overdenkende gedeelte der menscheit, volmaakt onbegrypelyke wyze, in de grootste onkunde gehouden waren.

De Kavallerie onder de bevelen van Zyue Keizerlyke Hoogheid den Groot Aartsbischop Constantyn, en de Gardes van alle de onderscheidene geallieerde Mogendheden, wierden vroeg in den ochtend op den weg van Bondy naar Parys in colonnes geposteerd. De Keizer van Rusland begaf zich met zyn gehele Staf, zyne Generaals, en hun aanwezig zynde Gevolg, naar Pantin, waar de Koning van Pruisen zich met een gelyke stoet by hem vervoegde; deze Souvereinen, door alle de Prinsen van de Armée, benevens den Prins Veldmarschalk en de Oostenryksche Staf omringd, trokken door de Voorstad St. Martin, en kwamen omstreeks 11 uren de Poorten van Parys binnen, voorgegaan door de Lyfwagt der Cosakken.—Reeds was het gedrang, zoo wel als het vreugde gejuich, zo groot, dat het bezwaarlyk viel voorwaards te komen; doch voor dat de Monarchen de Poort van St. Martin bereikten, om na de Boulevards te gaan, bestond er eene werkelyke onmogelykheid verder te kunnen voortgaan;—geheel Parys scheen zamengevloeyd, en in een punt vereenigd te zyn; eene geest, eene dryfveer, bezielde hunne bewegingen. Zy drongen in zulke massas om den Keizer en Koning, dat zy met de grootste inneemendheid hunne handen aan alle zyde uijtstrekken, het nog onmogelyk vonden de menigte te kunnen bevredigen.—Zy wierden volmaakt verslonden door het gejuich van "Lang leve Keizer Alexander," "Lang leve de Koning van Pruisen," "Lang leven onze Verlossers;" nog was het niet genoeg de lugt alleen door deze galmen te doen daveren, want met een nog luider geschreeuw, indien mogelyk, wierden de tonen verwisseld met die van "Lang leve de Koning," "Lang leve Lodewyk XVIII," "Lang leven de Bourbons," "Weg met den Tyran."—De wittes kokorde was overal te zien, en velen van de Nationale Garde, die ik zag, waren er mede versierd.—Het vreugde gejuich der menigte, wierdt uit alle de huizen langs de linie tot aan de Eliseesche Velden door eene gelyke betuiging nagevolgd, en de zakdoeken, zoo wel als de schone handen die er mede zwaaiden, waren in eene onophoudelyke beweging.—Kort om, My Lord! om een volmaakt denkbeeld van zulk eene betuiging van algemeen gevoel, t geen Parys aan den dag legde, te kunnen bezien, moest men er tegenwoordig geweest zyn, wyl myne nedrige pen het U onmogelyk kan afmalen. De Mo-

narchen hielden aan de Eliseesche Velden op, waar de troupes in de uitnemendste order defileerden en hun Hoofdkwartier te Parys namen.

Ik heb de eer de verklaring van den Keizer Alexander hienevens te voegen. Het schynt nu dat Bonaparte met zyne Armée van Troyes naar Fontainebleau voortgetrokken is, waar ik veronderstel, dat het overschot van de korpsen van de Maarschalken Mortier en Marmont hem zal volgen. Hy kwam voor gisteren te Froment aan, en zou in Parys getrokken hebben, was het niet in het bezit van de Geallieerden geweest. Op het horen van het gebeurde, ging hy tot Corbeil terug, en zal van daar waarschylyk zyne Armée, die zeer zeker niet meer dan 40 of 50,000 man kan zyn, in de nabyligheid van Fontainebleau by een trekken.—Dat hy eene wanhopige stap zal wagen is, denk ik, zoo zyne Armée by hem blyft zeer waarschylyk, het geen egter door de uitspraak van den Senaat en de Natie, kan in twyfel getrokken worden. Met uitzondering van de Lyfwagt en de Reserve, die alhier zullen blyven, gaan de Geallieerde Arméén om morgen naar Fontainebleau op marsch, om eene positie te nemen, die door de bewegingen van Bonaparte, geregeld zal worden.

Ik heb de eer te zyn,
(Get.) CHARLES STEWART, Lt. Gen.

Saturdag avond, London, den 9 April 1814.

Tegen Omwentehing in Frankryk.

Bonaparte ontroond!

Bonaparte heeft opgehouden te regeren! Hy en zyne Familie zyn van den Troon van Frankryk verstoken. De dag van den 2 April 1814 zal voor eeuwig in de Jaarboeken van Europa gedenkwaardig zyn. Op die dag decreteerde de Fransche Senaat den Tyran vervallen van den Troon, en souvroeg ieder persoon van de aan hem als Souverein gedane eed van trouwe.

Het volgend officieel stuk wierdt gisteren nademiddag afgekondigd.

OFFICIEEL BULLETIN.

Bureau van Buitenlandsche Zaken, den 8 April, 1814.

Moniteurs van den 1, 2 en 3 jl. zyn aangekomen. Op het verlangen van den Keizer van Rusland, kwam de Senaat byeen, en verkoos een Committee van 5 personen, om een provisioneel Gouvernement daar te stellen. De Leden daarvan zyn Talleyrand, Bournonville, Dalberg, Jancour, en Montesquieu. De Senaat verklaarde by eene volgende zitting,—dat de waardigheid van Bonaparte ten einde was,—dat de Franschen van hunnen eed van trouwe aan hem ontslagen waren, en dat er een adres tot dat zelfde einde aan de Arméén was afgezonden.—Waarna zy verklaarden, dat de Senaat en het Wetgevend Lichaam de grondslagen van de nieuwe Constitutie zullen uitmaken, onder zoodanige nadere schikkingen als goedgevonden zullen worden.

Dat alle eigendommen, zoo wel als de publieke schuld en publieke pensioenen, in wezen zullen blyven; dat de Drukpers vry zal zyn, echter onderworpen aan bepalingen, met vergiffenis voor gedrag en gevoelens; dat er eene volmaakte vryheid in Godsdienst zal bestaan.—Op deze gronden zal er eene Staatsregeling voorgesteld worden.

Niets scheen omtrent de Bourbons bepaald te zyn; doch een later dagblad van den 4 behelst, dat het algemeen gevoel te Parys ten voordeele der Bourbons overhelde, terwyl men de wittes kokarde overal droeg.

De grootste bedaardheid heerscht in Parys;—overal zyn de barrieres open.—Versailles en de naburige Steden hebben zich voor Parys verklaard.

Niets wordt van Bonaparte of zyne Armée gezegd.

Buitengewone Londonsche Courant.

Bureau van Buitenlandsche Zaken, 9 April 1814.

Heden zyn er Depeches van Lord Cathcart aangekomen, berigt gevende, van het afstaan van de Kroon van Frankryk en Italiën door Napoleon Bonaparte, en wel in eene manier, waar van het volgende een Translaat is:

„De verbondene Mogendheden te kennen gegeven hebbende, dat de Keizer Napoleon de enigste hinderpaal tot het herstel van den Vrede van Europa was, heeft de Keizer Napoleon, aan zynen Eed getrouw, verklaard, dat hy zoo voor zig zelve, als zyne Erfgenamen, afstand doet van de Troonen van Frankryk en Italiën, en dat hy geene personele opoffering, zelfs die van zyn leven, kent, waar aan hy zich voor't belang van Frankryk, niet zal onderwerpen.”

Gedaan in het Paleis te Fontainebleau April 1814.

Bureau van Buitenlandsche Zaken, 9 April.

De Col. Dowe arriveerde deze nacht, met depeches van Lord Burghersh, van welke de volgende afschriften zyn:

My Lord, Parys 7 April 1814.

De groote gebeurtenissen onlangs in deze hoofdstad voorgevallen, zullen U het best worden ontweekd door Z. M. Ministers, welke hier vergaderd zyn.

Het Corps van den Marschalk Marmont, beloopende 12,000 mannen, trok in den nacht

van den 4 dezer binen de linien, welke bezet waren door de troupes der bondgenooten.

Dit corps is gecontonneerd by Versailles. De Marschalken Ney en McDonald, verzeld van den Generaal Caulincourt, kwamen ter zelve tyd aan, met Bonapartes voorslag om zig te onderwerpen, aan de beslissing van den Senaat en't Volk van Frankryk, en afstand te doen ten behoeve van zyn zoon. Dit voorstel niet zyde aangenomen, heeft hy zig nu overgegeven aan de begeerte van't Fransche Volk. De Senaat heeft op dezen dag de aanneming aangekondigd van eene Constitutie voor de Regering van Frankryk, onder de heerschappy van desselvs oude stam van Koningen. Er schynt geen verschil van gevoelens in de Natie te bestaan. Alle hebben de stem van de provisionele Regering gehoorzaamd. Bonaparte staat alleen en onbeschermd in een Land, daar hy nog weinige dagen geleden, naar welgevallen over het leven van de inwoonders beschikte.—

In dit slot toneel van het merkwaardigst tydperk dat de geschiedenis meld, is het onmogelyk, Mylord, dat ik my kan wederhouden van eene openlyke pligtsbetragtting, die daar en boven word afgedrongen door een gevoel van dankbaarheid en liefde, namelijk uwe aandagt te vestigen op de bekwame en uitstekende wyze, op welke de Prins van Schwartzenberg de bewegingen van dezen veldtogt heeft bestuurd. Behalven de begaafdheden, welke hy heeft aan den dag gelegd op het slagveld, en het goed gevolg, dat zyne loopbaan heeft verzeld, zal de wereld met vermeerderde bewondering het oog vestigen op het gedrag dat hy gehouden heeft zedert zyne intrede in Parys. Waar een zagmoedige geest van verzoening, waar enig vriendschappelyk gevoel van het hart nodig was om een stelzel van bloedvergieting en verwoesting te veranderen, in de bescherming van een volk, dat nog zoo onlangs een bittere vyand was, heeft het karakter van den Prins van Schwartzenberg altyd den besten uitslag verzekerd. Meer veiligheid, meer order, heerschte nimmer in deze hoofdstad. Vrede en rust, de gelukkige voortekenen, gelyk wy mogen hopen, van den toekomstigen herboren staat van Europa, bestaan hier te midden onder krygsbenden van alle volkeren, die nog zoo kort geleden in de grootste vyandschap waren.

Van zyn groot en verheven standpunt en door de dengden die zyn karakter versieren is de Keizer van Rusland het best in staat geweest om de verdiensten van den Prins van Schwartzenberg naar waarde te schatten. Tot een teken van de agting welke hy denzelven toedraagt, en hoe hoog Hy deszelfs groote diensten waardeert, heeft Hy denzelven met de groote Order van St. Andreas begiftigd en hem dezelve in Diamanten gezet verveerd.

Ik heb de eer te zyn,
(get.) BURGHESH, Lt. Col. 63 Reg. Burggraaf Castlereagh, &c. &c.

ADRES van de provisionele Regering aan het Volk.

Parys 6 April.

VOLK VAN FRANKRYK!

Toen gy uit een staat van Burgerlyke beroerte kwaamt, hebt gy tot uw hoofd verkooren een man, die op't toneel der wereld verschee met een karakter van grootheid; gy vestigde alle uwe hoop in hem. Deze hoop was ydel. Op de puinhoopen der Regeringloosheid heeft hy alleen despotismus gebouwd. Hy had ten minsten, uit dankbaarheid, met u een Franschman behooren te worden. Hy was doel nooit. Hy hield nooit op, zonder reden of zulks, onregvaardige oorlogen te ondernemen, gelyk een Avonturier die vermaard wille worden. In weinige jaren heeft hy uwe welvaart en uwe bevolking verslonden. Elk huisgezin is in rouwe; geheel Frankryk zwemt in traanen; hy is doof voor onze elenden. Zelfs nu droomt hy mogelyk nog van reusagtige ontwerpen, schoon ongehoorde tegenspoeden zoo zichtbaar de prys en het misbruik der overwinning gekastyd hebben. Hy wist nooit hoe te regeren voor de belangen des Volks, zelfs niet voor de belangen van zyne eigen despotismus. Hy heeft verwoest alles wat hy had behoren te scheppen, en weder opperigt, alles wat hy had moeten verwoesten, hy steunde alleen op geweld, en geweld ploft hem nu ter neder;—regvaardig loon van onzinnige heerschzucht!—Ten laasten heeft deze dwinglandy zonder voorbeeld een einde genomen. De magt der bondgenooten is de hoofdstad van Frankryk ingetreden. Napoleon beheerschte ons als een Koning van Barbaren? Alexander en zyne grootmoedige Bondgenooten spreken alleen de taal van eer, van regvaardigheid, en van menschlykheid. Zy hebben Europa bevredigd met een braaf maar ongelukkig Volk.

Volk van Frankryk! De Senaat heeft verklaard dat Napoleon den troon verbeurd heeft. Het Vaderland is niet langer met hem. Een andere orde van zaken kan het allen redden. Wy hebben de uiterstens van Volks ongebondenheid en van volstrekte alleenheerschikking gekend; laten wy de yezentlyke Monarchy herstellen, met door wyze Wetten de onderscheidene Magten, uit welke zy bestaat, te bepalen. Laat de uitgeputte Landbouw weder bloeyen onder een Vaderlyke Troon. Laat de handel die in klusters lag, hare vryheid hernemen, laat onze jeugd niet langer door de wapenen worden afgesneden, voor dat zy de sterkte heeft, om dezelve te dragen; laat de orde der natuur niet langer verbroken blyven; laat de oude men-

schen hopen, dat zy voor hunne kinderen zullen mogen sterven!

Menschen van Frankryk, verenigen wy ons! de geleden rampen zyn geëindigd, en de Vrede zal een perk stellen aan de verwoesting van Europa. De hooge Bondgenooten hebben hun woord gegeven. Frankryk zal van hare lange bezwyming rusten, en beter verlicht door de dubbele proeven van Regeringloosheid en Despotismus, het geluk vinden in de terugkomst van eue beschermende Regering.

De nieuwe Constitutie van Frankryk aan den Senaat zyde voorgedragen, en tweemaal gelezen op den 5 dezer, wierd dezelve eenstemmig aangenomen, en het Keizerlyk Hof nam het volgend Decreet ter terugroeping van LODEWYK XVIII.

Het Hof gevoelende alle de waarde der pogingen welke eendelyk Frankryk bevryd hebben van het juk der Tyrannie, doordrongen van eerbied en bewondering voor de doorlichtige Souvereinen, die de toonbeelden zyn van belangloosheid en grootmoedigheid, en tevens uitdrukkende hunne hartelyke liefde voor den edelen stam der Koningen, die gedurende agt Eeuwen het geluk van Frankryk uitmaakten, en die alleen vrede en gefegtigheid terug kunnen brengen in een Land, tot het welk de geheime wenschen van allen nooit hebben opgehouden de wettige Souverein te roepen.

BESLUIT: Dat zy eenparig instemmen met het Decreet van onttroning van Bonaparte en zyn geslacht, bepaald by een Decreet van den Senaat van den 3den dezer, en dat zy, getrouw aan de grondwetten van het Ryk, met geheel hun hart verlangen de terugkomst van het hoofd van het Huis van Bourbon tot den erflyken Troon van Lodewyk.

LOUIS STANISLAUS XAVIER is aan de wenschen van het Fransche Volk terug gegeven, door een Constitutioneel Charter, even voordelig voor het Volk, als voor de Koninklyke Familie, welke bestemd is om te regeren.

LONDON, Dingsdag den 19 April 1814.

Het eerste Maal van Parys arriveerde deze morgen, Parysche Papieren tot den 17den medebrengende. Het provisioneel Gouvernement is onthouden, en door een decreet van den Senaat is het bestier van het Koninkryk opgedragen aan Monsieur, tot dat LODEWYK de 18de zal aangekomen zyn. Alle de Krygsgevangenen in Frankryk, zyn zooder verwyf op vrye voeten gesteld.

Het volgend gewigtig stuk is het Decreet van Afzetting, gegrond op de volgende by de Senaat verklaarde redenen, om een einde te maken aan de Keizerlyke waardigheid, niet alleen in den persoon, maar zelfs in de Familie van den Overweldiger.—1. Door Bestellingen zonder de Wet geheven te hebben.

—2. Door de magt van het Wetgevend Lichaam te betwisten, door derzelver besluiten te onderdrukken, en die van den Senaat te veranderen.—3. Door Oorlogen verklaard te hebben, zonder voorafgaand onderzoek door de daartoe bevoegde magten.—4. Door besluiten, strydig met de Constitutie, uitgevaardigd te hebben, voornamentlyk die van den 5 Maart, waarbij de doodstraf opgelegd wierdt aan de genen die het Kruis van St. Louis dragen, en die met betrekking tot Staatsgevangenen.—5. Door alle ondergeschikte magt in Ministers, Regters, en andere Amptenaren door elkander te verwarren.—6. Door de Drukpers te beteugelen, en dezelve tot een werktuig voor de tyranny te maken.—7. Door te weigeren, op billyke voorwaarden de Vrede aan te nemen.—8. Door de Nationale resources in manschappen en geld te verwoesten.—9. Door de gewondde Soldaten te verlaten.—10. Door de onderdaging en ontvolking van steden door pest en hongersnood veroorzaakt te hebben.

London den 26 April.

Brieven van Parys van den 22 jl. melden het ophouden van vyandlykheden in het Zuiden van Frankryk. Soult, Suchet en Augereau, zyn na eue conferentie met Lord Wellington gehad te hebben, tot de goede zaak toegetreden, en hebben zich na Bourdeaux op weg begeven, om hulde aan den Hertog van Angouleme te doen;—het nieuws van het herstel van de Bourbons, wierd niet dan voor den 12 te Toulouse ontvangen, juist twee dagen na de groote slag voor haare muuren. Op het ontvangen van dat berigt, gaf Soult aan de personen, die de tyding zoo lang vertraagd hadden, zyne hoogste verontwaardiging te kennen. Die dag was voor vele drijvenden ongelukkig.

Het Huwelyk van de Prinses Charlotta met den Erfprins van Oranje zal in July gevierd worden. Met het arrivement van een Hollandsche Schuit te Harwich, op 11. Zondag, hebben wy de heugelyke tyding ontvangen, dat Verhuel die zoo hardnekkig de belangen van Bonaparte bleef aankleven, aangeboden had de Vloot en het Eiland Texel aan het Hollandsch Gouvernement overtegeven.

BATAVIA,

PRINTED BY A. H. HUBBARD,

AT THE

Honorable Company's Printing Office.

MOLENVLIEU.